

Vastine maa- ja metsätalousvaliokunnalle annetuista lausunnoista

Neuvotteleva virkamies Jussi Laanikari p. 0407336229

Asia: HE 108/2026 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi metsästyslain sekä rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemisestä ja korvaamisesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

SYKE katsoo lausunnossaan, että hallituksen esitys on ongelmallinen erityisesti siksi, että se ei riittävällä tavalla varmista lintudirektiivin 9 artiklan edellytysten täyttymistä, poikkeusperusteet – kuten viiteen valkoposkihanheen sidottu suojametsästys – eivät vastaa vakavan vahingon kriteeriä, tapauskohtaista harkintaa ja paikallisten linnustovaikutusten arviointia ei voida toteuttaa, kevät- ja pesimäaikainen tappaminen on lähtökohtaisesti direktiivin vastaista, hallinnollinen ratkaisu on epäjohdonmukainen sekä merimetsovaikutuksia koskeva tietopohja on puutteellinen.

MMM: Hallituksen esityksessä nämä oikeudelliset reunaehdot on kuitenkin tunnistettu, ja esitys rakentuu nimenomaisesti lintudirektiivin 9 artiklan varaan. Tavoitteena ei ole poiketa direktiivin edellytyksistä, vaan täsmentää niiden soveltamista tilanteissa, joissa vakavat vahingot syntyvät nopeasti eikä nykyinen lupamenettely kykene niihin reagoimaan. Komission vuoden 2026 tulkintaohjeen mukaisesti jäsenvaltiot voivat käyttää tapauskohtaisen harkinnan ohella ennakoivia ja yleisempiä ratkaisuja laajamittaisissa ja toistuvissa vahinkotilanteissa. Esityksessä edellytykset – vakava vahinko ja muun tyydyttävän ratkaisun puuttuminen – säilyvät, mutta niitä konkretisoidaan kansallisesti. Esimerkiksi viiden yksilön raja toimii tällöin teknisenä valikoivuuuskriteerinä, ei itsenäisenä vahinkoperusteena. Tapauskohtainen harkinta ei poistu, vaan sitä täydennetään normiperusteisella sääntelyllä tilanteissa, joissa yksityiskohtainen ennakkoselvitys ei ole käytännössä mahdollinen.

Kevätkauden osalta esitys perustuu siihen, että merkittävimmät viljelyvahingot syntyvät juuri tuolloin; lintudirektiivi ei kategorisesti kiellä poikkeuksia lisääntymisaikana, vaan edellyttää vahinkoperusteen täyttymistä ja huolellista kohdentamista. Hallinnollinen ratkaisu puolestaan on tietoinen kompromissi, jossa lajien suojelustatus säilyy, mutta vahinkojen hallintaa tehostetaan metsästyslain keinoin, koska EU-tason liitemuutokset eivät ole kansallisesti toteutettavissa. Merimetson osalta esitys nojaa tutkimukseen, jonka mukaan vaikutukset ovat pääosin paikallisia mutta voivat olla kalataloudelle merkittäviä.

WWF katsoo, että esitys ei täytä lintudirektiivin vaatimuksia, koska yleispoikkeusta ei ole rajattu yksiselitteisesti vakavan vahingon tilanteisiin, viiden linnun kynnys ei ole riittävä, merimetson osalta näyttö vakavasta vahingosta puuttuu, sääntelyä ei ole riittävästi koordinoitu kansainvälisesti, pesimäalueiden suoja on heikentynyt ja muutoksenhakumahdollisuus puuttuu. Kun yksilöillä ei ole esityksen mukaisesti mahdollisuutta viedä yleispoikkeukseen perustuvan valkoposkihanhen tai merimetson metsästyksen lintudirektiivin mukaisuutta tuomioistuimen arvioitavaksi, WWF katsoo, ettei yleispoikkeukseen perustuva metsästys täytä EU-oikeuden tehokkaan oikeussuojan vaatimusta. Esityksen EU oikeuden mukaisuuden varmistamiseksi WWF pyytää, että maa- ja metsätalousvaliokunta esittää, että yleispoikkeuksen nojalla tapahtuvaan merimetson ja valkoposkihanhen rauhoituksesta poikkeamiseen liitetään muutoksenhakumahdollisuus. Muutoin yleispoikkeuksen säätämisestä tulisi luopua.

MMM:EU-oikeuden tehokkaan oikeussuojan vaatimuksista ei lähtökohtaisesti johdu velvollisuutta muutoksenhakuoikeuden antamisesta kansallisiin lakeihin. On varsin selvää, että tehokkaita oikeussuojakeinoja ei edellytetä lainsäädäntöä tai ns. yleistä politiikkaa vastaan. Komissio voi tosin ryhtyä valtiota vastaan rikkomuskannemenettelyyn, jos se katsoo valtion laiminlyöneen

jäsenveloitteensa. EU-oikeus ei myöskään velvoita organisoimaan metsästystä koskevaa tai muuta ympäristöllistä päätöksentekojärjestelmää tietyllä tavalla. Tältä osin valtiolla on kansallista liikkumavaraa säätää muun muassa siitä, millä tasolla ympäristöä koskevat päätökset tehdään, esimerkiksi säädösten tai hallintopäätöksinä. On syytä huomioda, että lintudirektiivin mukaisesti harjoitettavaa metsästystä koskevan komission ohjeasiakirjan mukaan yleisille henkilöryhmille on mahdollista tietyin edellytyksin myöntää oikeus poiketa tapauskohtaisesta lupaharkinnasta.

Hallituksen esityksen lähtökohta on kuitenkin sama kuin SYKE:n kohdalla: lintudirektiivin edellytyksistä ei poiketa. Yleispoikkeus ei perustu yksittäiseen kriteeriin, vaan kokonaisuuteen, jossa vahinkoriski liittyy ennalta tunnistettaviin tilanteisiin, kuten korjaamattomaan satoon tai kalastukseen kohdistuvaan haittaan. Viiden linnun raja on tällöin valikoivuskriteeri. Merimetson osalta esitys perustuu paikallisten ja alueellisten vaikutusten mahdollisuuteen, ei koko kannan tasoihin johtopäätöksiin. Kansainvälisen koordinaation osalta jäsenvaltioilla säilyy vastuu toteuttaa tarvittavat toimet kansallisesti. Pesimäaikaa koskeva sääntely kohdistuu rajattuihin tilanteisiin, joissa vahinkoperuste täyttyy. Muutoksenhaun osalta kyse on lain tasolla säädettävästä poikkeuksesta, jolloin oikeussuojan keskeinen arviointi kohdistuu sääntelyyn kokonaisuutena.

Kokonaisuutena esitys ei heikennä lintudirektiivin suojelutavoitteita, vaan hyödyntää sen sallimia joustoja nykyistä toimivammin sovittamalla ne yhteen käytännössä havaittujen, nopeasti syntyvien ja toistuvien vahinkotilanteiden hallinnan kanssa.

Luonnonvarakeskus (LUKE)

Itse lakiehdotus (metsästyslain muuttamisesta) on kuitenkin huomattavasti parantunut ja täsmäntynyt edelliseen toukokuussa lausunnolla olleeseen versioon verrattuna. Merimetson suojametsästyksen sallimisessa pyydysten lähellä on kuitenkin edelleen samat ongelmat, jotka nostettiin esille Luken edellisessä lausunnossa. Metsästyksen salliminen seisovien pyydysten (rysät, verkot, katiskat, siimat, tai muut pysyväisluonteiset rakennelmat) läheisyydessä tarkoittaisi käytännössä sitä, että metsästys olisi lain osalta sallittua kaikkialla, kunhan kalastusoikeuden haltija tai häneltä luvan saanut henkilö tai valtion yleisillä vesialueilla kuka tahansa vie alueelle ensin seisovan pyydysten, esimerkiksi katiskan. Tämä voisi pahimmillaan johtaa tarkoitushakuisen toimintaan, millä ei ole mitään tekemistä pyydyksiin mahdollisten kohdistuvien haittojen vähentämisen kanssa. Tämä ei liene esityksen alkuperäinen tarkoitus. Tämän kaltaisen toiminnan mahdollisuus tulisi laissa sulkea pois, jotta ei päädytä hallitsemattomaan ja heikosti valvottavissa olevaan toimintaan. Luken käsityksen mukaan koko toiminta tulisikin ehdottomasti rajata vain kaupalliseen kalastukseen, ei harrastustoimintaan, ja mielellään vain vakiintuneilla paikoilla tapahtuvaan rysäkalastukseen.

Esityksessä ei ole mainittu mitään houkutuslintujen käytöstä, mutta lienee itsestään selvää, että niiden käyttö (lintujen houkuttelu pyydyksille) tämän kaltaisessa suojametsästyksessä olisi kiellettyä.

MMM: Suojametsästyksen tarkoituksena ei ole ainoastaan pyydysten suojaaminen vaan myös lajien rajattu kannanhallinta, mikä on perusteltua, sillä lintujen aiheuttamat vahingot ja turvallisuusriskit kytkeytyvät lajien runsaslukaisuuteen. Esityksessä ei ehdoteta houkutuslintujen käytön kieltämistä. Tarvittaessa houkutuslintujen käyttö voidaan kieltää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Valkoposkihanhi

Luonnonvarakeskus (Luke) pitää esitystä valkoposkihanhen osalta biologisesti perusteltuna ja kansainvälisten velvoitteiden mukaisena. Tämä vastaa hallituksen esityksen lähtökohtia.

Luke esittää huolen siitä, että ampumalla tapahtuva karkottaminen voisi lisätä hanhien liikkumista ja siten satovahinkojen leviämistä.

MMM: Tällainen oletus perustuu pääosin lumihanhia koskeviin tutkimuksiin Pohjois-Amerikassa olosuhteissa, jotka poikkeavat olennaisesti nyt käsillä olevasta tilanteesta. Näissä tutkimusasetelmissä ei ole ollut käytössä suomalaisessa hanhipolitiikassa keskeiseksi muodostuneita hanhipeltoja, joilla ohjataan lintujen käyttäytymistä.

Suomessa käytettävissä olevat kokemukset ja käytännön havainnot viittaavat siihen, että kuolettava karkotus on selvästi tehokkaampaa kuin ei-kuolettavat menetelmät. Erityisesti on havaittu, että ampuminen pitää linnut poissa viljelyksiltä huomattavasti pidempään kuin esimerkiksi paukkupatruunat tai muu häirintä. Ei-kuolettavien menetelmien tehoa rajoittaa myös se, että niiden käyttö ei ole ollut kaikissa tilanteissa mahdollista, kuten kevätmuuton aikana.

Esityksen mukainen sääntely mahdollistaa tarkoituksenmukaisen keinovalikoiman, jossa kuolettava karkotus täydentää muita käytössä olevia keinoja, kuten hanhipeltoja ja muita karkotuskeinoja kuten hanhipaimenia paikoissa, joissa ampuminen ei ole mahdollista. Kokonaisuus tukee vahinkojen vähentämistä eikä ole ristiriidassa esityksen tavoitteiden kanssa.

Luke kiinnittää huomiota myös suojametsästyksen edellytyksiin liittyviin tulkintakysymyksiin, erityisesti korjaamattoman sadon osalta.

MMM: Sääntely on tältä osin riittävän selkeä ja sovellettavissa käytäntöön. Säännöksen tarkoituksena on kohdentaa toimenpiteet tilanteisiin, joissa vahinkoriski on ilmeinen, eikä esityksessä ole nähty tarvetta tarkentaa tätä lähtökohtaa.

Merimetso

Luke katsoo, että esityksen perustelut merimetsän osalta eivät ole kaikilta osin johdonmukaisia.

MMM: Esityksessä on pyritty kokoamaan käytettävissä oleva tutkimustieto ja muu selvitys siten, että se antaa riittävän kokonaiskuvan kalataloudelle aiheutuvista vahingoista ja niihin liittyvistä riskeistä. Esityksen tavoitteena on mahdollistaa ennaltaehkäisevät ja paikallisiin tilanteisiin sovellettavat toimenpiteet tilanteissa, joissa vahingot ovat toistuvia tai muutoin merkittäviä.

Luke nostaa esiin pyydysten läheisyydessä tapahtuvan suojametsästyksen mahdollisen laajan tulkinnan. Hallituksen esityksen lähtökohtana on, että toimenpiteet kohdistuvat konkreettisten haittojen ehkäisemiseen ja että sääntelyä sovelletaan tämän tarkoituksen mukaisesti.

Metsästysoikeuden ja kalastusoikeuden käyttöä koskeva yleinen sääntely sekä lupajärjestelmät rajaavat käytännössä toimintaa eikä esitys muuta näitä lähtökohtia.

Luke esittää, että suojametsästäys tulisi rajata kaupalliseen kalastukseen.

MMM: Myös vapaa-ajankalastukseen kohdistuvat haitat voivat olla paikallisesti merkittäviä ja että sääntelyn rajaaminen yksinomaan kaupalliseen toimintaan voisi tarpeettomasti heikentää mahdollisuuksia ehkäistä vahinkoja. Esityksessä on pyritty säilyttämään riittävä joustavuus paikallisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi. Lintudirektiivin poikkeuksia ei ole rajattu koskemaan vain elinkeinoja.

Luke kiinnittää huomiota myös pesimäaikaisiin vaikutuksiin.

Lisäksi Luke esittää suojametsästyksen kohdentamista erityisesti suuriin kolonioihin.

MMM: Luonnonsuojelua koskeva yleinen sääntely sekä metsästystä koskevat rajoitukset turvaavat pesimärauhan, eikä esityksellä muuteta näitä periaatteita. Sääntely mahdollistaa myös toimenpiteiden kohdentamisen kolonioihin, mikäli kalapyödyksiä on sijoitettu näiden läheisyyteen.

Lupa- ja valvontavirasto (LVV)

Lausunnossa tarkastellaan ehdotettujen muutosten vaikutuksia viranomaisten resurssitarpeisiin sekä viitataan siihen, että osa aiemmista käsittelyn kustannuksista on katettu maksullisen toiminnan tuloilla.

HE:n ristiriitaisuus suhteessa lintudirektiiviin

MMM: Hallituksen esitys ei ole ristiriidassa lintudirektiivin kanssa. Esitys on valmisteltu yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa. Esityksen lintudirektiivin mukaisuus on perusteltu seikkaperäisesti 41 f §:n säännöskohtaisissa perusteluissa. Esitysluonnoksesta on pyydetty ja saatu oikeusministeriön lausunto, jossa ei kiinnitetä huomiota esityksen mahdolliseen ristiriitaisuuteen tai ongelmallisuuteen lintudirektiivin sääntelyn näkökulmasta. Hallituksen esitys on myös tarkastettu oikeuskanslerinviraston listatarkastuksessa ennen valtioneuvoston istuntoa.

Vaikutukset muihin rauhoitettuihin lajeihin ja Natura-alueisiin

Lakiehdotuksen mukaan valkoposkiahania ja merimetsoja saisi metsästää esim. pelloilta ja kalanviljelylaitoksilta ympärivuotisesti, eli myös lintujen yleisenä pesimäaikaana. Metsästäminen pesimäaikaana, etenkin keväisin, aiheuttaisi todennäköisesti luonnonsuojelulaissa kiellettyä häirintää muulle lajistolle.

MMM: Esityksessä ei ehdoteta, että merimetsoja saisi metsästää kalanviljelylaitoksilta ympärivuotisesti. Esityksen mukaan merimetson suojametsästys olisi mahdollista 300 metrin etäisyydellä kalastuslain (379/2015) 4 §:n 15 ja 16 kohdassa tarkoitetuista pyydyksistä 1 päivästä elokuuta 28 päivään helmikuuta.

Natura 2000 -alueita koskeva heikentämiskielto koskee kaikenlaista toimintaa riippumatta siitä, onko se luvanvaraista vai ei. Hallituksen esityksessä todetaan (s. 33), että metsästäjä vastaa siitä, ettei suojametsästäyksestä aiheudu metsästyslaissa tai luonnonsuojelulaissa kiellettyä häiriötä muille lajeille. Ministeriön näkemyksen mukaan suojametsästäystä voidaan harjoittaa aiheuttamatta kiellettyä häiriötä muille lajeille. Esimerkiksi tutkimusten mukaan valkoposkiahannen keväällä tai kesällä tapahtuvan suojametsästyksen vaikutukset muuhun pesimälinnustoon saattavat olla myös myönteisiä (ks. HE, s. 33). On myös syytä huomioida, että lainsäädäntö mahdollistaa jo nykyisin tiettyjen lajien ympärivuotisen metsästyksen. Villisian metsästys on Suomessa sallittua ympäri vuoden, lukuun ottamatta naarasta, jota saman vuoden jälkeläinen seuraa. Samoin haitallisten vieraslajien pyydystäminen ja tappaminen on sallittua ympäri vuoden.

Käytännön kokemusten perusteella lupamaksujen merkittävä korottaminen ei ole lisännyt tulokertymää, vaan päinvastoin johtanut lupahakemusten määrän olennaiseen vähenemiseen. Tämän seurauksena kyseisistä luvista saatavat tulot ovat jääneet vähäisiksi tai kokonaan toteutumatta, eikä maksullinen toiminta siten muodosta tosiasiallisesti merkittävää rahoituslähdettä toiminnalle. Vaikka lupahakemuksia tehtäisiin, niistä kertyvä tulo olisi joka tapauksessa vähäinen suhteessa toiminnan arvoituihin kustannuksiin.

Työryhmämietinnössä Varsinais-Suomen ELY-keskuksen toimesta esitetty arvioltaan 1,35 henkilötyövuoden resurssitarve kuvaa aiempaa lupamenettelyyn perustunutta järjestelmää.

Ehdotetun sääntelyn lähtökohtana on kuitenkin siirtää toiminnan painopistettä lupapohjaisesta järjestelmästä kevyempään ja käytännön toimia paremmin tukevaan malliin. Tämän johdosta ei ole perusteltua arvioida Lupa- ja valvontaviraston tulevaa resurssitarvetta suoraan aiempaan lupakäsittelyyn perustuvan arvion pohjalta, eikä ole oletettavaa, että virastolla olisi jatkossa lainkaan roolia valkoposkikihanhia ja merimetsoa koskevassa metsästyslain 41 b§ poikkeusluvituksessa.

Lausunnossa viitataan myös siihen, että ampumiseen liittyvät tilanteet voisivat lisätä virastolle tulevia vireillepanoja luonnonsuojelulain vastaisesta häirinnästä tai vahingoittamisesta. Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että tällaisten asioiden käsittely kuuluu Lupa- ja valvontaviraston lakisäätöisiin tehtäviin. Mahdolliset muutokset vireille tulevien asioiden määrässä on näin ollen arvioitava osana viraston omaa tehtäväkokonaisuutta ja resursointia, eikä tämä edellytä muutoksia nyt käsillä olevaan esitykseen.

Suomen riistakeskuksen osalta maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että esitys tuo sille uusia tai laajenevia tehtäviä, erityisesti liittyen toiminnan ohjaukseen, neuvontaan sekä seurannan järjestämiseen. Näiden tehtävien asianmukainen hoitaminen edellyttää riittäviä toiminnallisia edellytyksiä. Erityisesti saalisraportointia koskevan järjestelmän kehittäminen edellyttää erillisiä panostuksia, sillä vastaavaa järjestelmää ei ole toistaiseksi käytössä.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että Suomen riistakeskus pystyy hoitamaan sille esityksessä osoitetut tehtävät, edellyttäen että sen käytettävissä on riittävät resurssit. Tarvittavan rahoituksen turvaaminen ratkaistaan valtion talousarviota koskevassa päätöksenteossa. Ministeriö pitää tärkeänä, että tehtävien rahoitus perustuu budjettivaroihin eikä johda riistanhoitomaksun korottamiseen.

Maa- ja metsätalousministeriön käsityksen mukaan lausunnossa esitetyt näkökohdat eivät anna aiheutta muuttoa hallituksen esitystä.

Suomen metsästäjäliitto

Metsästäjäliitto pitää esitystä pääosin kannatettavana ja tarpeellisena. Tämä tukee esityksen keskeistä lähtökohtaa, jonka mukaan nykyinen poikkeuslupamenettely ei ole mahdollistanut riittävän nopeaa ja tehokasta puuttumista valkoposkikihanhien ja merimetson aiheuttamiin vahinkotilanteisiin.

Merimetsoa koskevan sääntelyn osalta lausunnossa esitetään suojametsästyksen laajentamista kattamaan myös kalojen lisääntymisalueet, istutusalueet ja muut kalataloudellisesti herkätkohteet sekä ennakoivat toimenpiteet erityisesti sisävesillä.

Sisävesialueiden osalta voidaan todeta, että esitetty sääntely ei ole rajattu merialueisiin, vaan sitä voidaan soveltaa myös sisävesillä vastaavissa vahinkotilanteissa. Näin ollen sääntely mahdollistaa puuttumisen myös sisävesialueilla esiintyviin haittoihin ilman erillisiä aluerajauksia.

Ehdotetussa sääntelyssä suojametsästys on rajattu kalanpyydysten läheisyyteen tarkoituksellisesti. Rajauksella varmistetaan, että toimenpiteet kohdistuvat konkreettisten ja todennettavissa olevien vahinkojen ehkäisemiseen. Luonnonvarakeskuksen HE -luonnoksesta antaman lausunnon mukaan kalojen tärkeillä lisääntymispaikoilla loppukesällä tai syksyllä tapahtuvalla metsästyksellä ei rannikon olosuhteissa turvataisi kalojen lisääntymistä. Lintujen saalistuksen osalta kriittinen vaihe kalojen lisääntymisessä on kutuaika, jolloin joillekin paikoille kerääntyy paljon kutevia kaloja. Kutevat ahvenet ja osa kuhakoiraista sopisivat kokonsa puolesta merimetson ravinnoksi. Kevätkutuisten lajien kohdalla tämä tarkoittaa suunnilleen huhti-kesäkuuta.

Luke on myös todennut, että Velmu-ohjelman yhteydessä tuotetut pääosin mallipohjaiset kartat kuvaavat joidenkin lajien mahdollisia lisääntymisalueita rannikolla. Luke on tuotettujen karttojen yhteydessä todennut, että mallien ekologinen tarkkuus ja lähtöaineistojen kattavuus rajoittavat niiden soveltuvuutta yksityiskohtaisen tai aluetason päätöksenteon tueksi. Mallit on tarkoitettu yleispiirteisen tilannekuvan muodostamiseen sekä mahdollisesti tarkempien selvitysten ja maastokartoitusten kohdentamiseen. Luotettavan tiedon tuottaminen muutamien tärkeimpien rannikkolajien lisääntymisalueista edellyttäisi uusia ja laajoja systemaattisia maastokartoituksia sekä nykyisten mallien päivittämistä. Pelkästään maastokartoitusten toteuttamiseen kuluisi useita vuosia eikä se olisi mahdollista esitetyllä budjettivaruuksella.

Metsästäjäliiton lausunnossa esitetyt näkökohdat eivät anna aihetta muuttaa hallituksen esitystä.

MTK

MTK:n esittämät näkemykset tukevat esityksen keskeistä tavoitetta parantaa mahdollisuuksia puuttua valkoposkihanhen ja merimetson aiheuttamiin vahinkoihin nykyistä tehokkaammin.

Valkoposkihanhen osalta esitetty sääntely mahdollistaa toimenpiteiden kohdentamisen merkittävimpiin vahinkotilanteisiin ja täydentää muuta käytössä olevaa keinovalikoimaa.

Merimetson osalta suojametsästyksen on rajattu tarkoituksellisesti kalanpyydysten läheisyyteen, jotta sääntely kohdistuu konkreettisiin vahinkotilanteisiin ja täyttää lintudirektiivin edellytykset. Laajempi sääntely lisäisi tulkinnanvaraisuutta.

Pohjois-Karjalan maaseutupalvelut

Lausunnossa esitetyt näkemykset valkoposkihanhen aiheuttamien maatalousvahinkojen merkittävyydestä sekä kevät- ja syysmuuton erityisistä vaikutuksista tukevat esityksen keskeistä tavoitetta parantaa mahdollisuuksia puuttua vahinkotilanteisiin nykyistä tehokkaammin ja oikea-aikaisemmin. Esityksessä ehdotettu yleispoikkeus suojametsästykselle vastaa tähän tarpeeseen mahdollistamalla toimenpiteet tilanteissa, joissa vahinkoriski on ilmeinen. Saaliin raportointiaikaa on pidennettävä siten, että raportointi loppuisi kevätmuuton osalta kesäkuun loppuun mennessä ja syysmuuton osalta marraskuun loppuun mennessä.

MMM: Viljelijän asemaa koskevien näkemysten osalta todetaan, että metsästysoikeuden käyttöä koskeva sääntely yhdessä maanomistajan/metsästysoikeuden haltijan suostumusta koskevien periaatteiden kanssa turvaa käytännössä sen, että toiminta edellyttää viljelijän hyväksyntää. Esityksessä ei ole nähty tarpeelliseksi säätää tästä erikseen tarkemmalla tasolla.

Lausunnossa esiin nostetut järjestämiseen, koulutukseen ja raportointiin liittyvät kysymykset koskevat pääosin toimeenpanoa. Esityksen mukainen sääntely muodostaa riittävän kehyksen, jonka puitteissa toiminta voidaan organisoida tarkoituksenmukaisesti.

Korvausjärjestelmän osalta voidaan todeta, että rauhoitettujen lajien aiheuttamien vahinkojen korvaaminen kuuluu erillisen sääntelyn piiriin, eikä sitä muuteta tässä esityksessä.

Hallituksen esityksessä ehdotettu raportointiaika (7 vuorokautta eläimen pyydystämisestä) on sama kuin muillakin riistalinnuilla (ks. metsästysasetus 5 a §). Ajantasainen saalistieto tehostaa

yleispoikkeuksen seuranta ja valvontaa sekä mahdollisesti tarvittavien jatkotoimien, kuten metsästyksen rajoittamisen, toteuttamista. Saalisilmoituksen tekeminen onnistuu varsin helposti Oma riista -palvelussa.

Suomen riistakeskus

Suomen riistakeskus pitää esityksen tavoitteita ja keskeisiä ratkaisuja tarkoituksenmukaisina, mikä tukee esityksen lähtökohtaa parantaa mahdollisuuksia puuttua valkoposkihanhen ja merimetson aiheuttamiin vahinkotilanteisiin nykyistä tehokkaammin sekä turvata lentoturvallisuus.

Lausunnossa esitetyt arviot lisäresurssien tarpeesta sekä tietojärjestelmien kehittämisestä vastaavat esityksessä esitettyjä vaikutusarvioita. Esityksessä on jo otettu huomioon tehtävien laajentumisesta aiheutuvat resurssitarpeet sekä tarve kehittää saalisraportointia ja lupakäsittelyä tukevia tietojärjestelmiä.

Suomen riistakeskus toteaa lausunnossaan olevansa valmis ottamaan esityksessä sille osoitetut tehtävät vastaan myös aikataulullisesti. Tämä tukee arviota siitä, että ehdotettu sääntely on toimeenpantavissa esityksessä tarkoitetulla tavalla.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat tukevat hallituksen esitystä eivätkä anna aihetta muuttaa sitä.

Suomen Ammattikalastajaliitto (SAKL)

SAKL pitää esitystä tarpeellisena ja kannatettavana, mikä tukee esityksen keskeistä tavoitetta vähentää merimetson ja valkoposkihanhen aiheuttamia vahinkoja sekä parantaa mahdollisuuksia reagoida niihin nykyistä tehokkaammin.

Merimetsoa koskevan sääntelyn osalta lausunnossa esitetään metsästysajan laajentamista keväeseen sekä suojametsästyksen ulottamista kalojen lisääntymisalueille ja poikastuotantoalueille. Ehdotetussa sääntelyssä suojametsästys on rajattu kalanpyydysten läheisyyteen tarkoituksellisesti, jotta toimenpiteet kohdistuvat konkreettisten ja todennettavissa olevien vahinkojen ehkäisemiseen sekä täyttävät lintudirektiivin edellytykset.

Laajentaminen kalojen lisääntymisalueisiin tai kevätkautiseen yleiseen suojametsästyksen lisäksi sääntelyn tulkinnanvaraisuutta ja vaikeuttaisi sen yhdenmukaista soveltamista. Lisäksi käytettävissä oleva tutkimustieto ei tue sitä, että esitetyn kaltainen sääntely rannikon oloissa tehokkaasti turvaisi kalojen lisääntymistä. Lisääntymisalueiden tarkka määrittely ei myöskään ole nykyisin käytettävissä olevalla tiedolla riittävän luotettavaa ilman laajoja lisäselvityksiä.

Esityksessä on päädytty rajattuun ja täsmälliseen sääntelyratkaisuun, joka mahdollistaa puuttumisen kalastukseen kohdistuviin konkreettisiin haittoihin. Samalla säilyy mahdollisuus tapauskohtaiseen harkintaan poikkeuslupamenettelyn kautta tilanteissa, joissa ilmenee poikkeuksellisia tai paikallisesti merkittäviä vaikutuksia.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat eivät anna aihetta muuttaa hallituksen esitystä.

SLC

SLC pitää esitystä kokonaisuutena tarpeellisena ja kannattaa sen keskeisiä ratkaisuja, mikä tukee esityksen tavoitetta parantaa mahdollisuuksia puuttua valkoposkihanhen ja merimetson aiheuttamiin vahinkoihin nykyistä tehokkaammin.

Valkoposkihanhen osalta lausunnossa esitetyt näkemykset vastaavat esityksen lähtökohtia. Yleispoikkeukseen perustuva metsästys sekä vahinkojen korvausjärjestelmän säilyminen muodostavat toimivan kokonaisuuden maatalousvahinkojen hallitsemiseksi.

Merimetsoa koskevan sääntelyn osalta lausunnossa esitetään suojametsästyksen laajentamista koskemaan muun muassa lisääntymisalueita ja kalanviljelylaitoksia sekä muita ennakoivia toimia. Ehdotetussa sääntelyssä suojametsästys on kuitenkin rajattu kalanpyydysten läheisyyteen tarkoituksellisesti, jotta toimenpiteet kohdistuvat konkreettisten ja todennettavissa olevien vahinkojen ehkäisemiseen sekä täyttävät lintudirektiivin edellytykset. Laajempi, ennakoiva sääntely lisäisi tulkinnanvaraisuutta ja edellyttäisi sellaista alueellista ja biologista tietopohjaa, jota ei ole käytettävissä riittävällä tarkkuudella.

Esityksessä on päädytty sääntelyratkaisuun, joka on täsmällinen, toimeenpantavissa ja kohdistuu käytännössä merkittävimpiin vahinkotilanteisiin. Muiden kannanhallintatoimien ja laajemman sääntelyn kehittäminen ei kuulu tämän esityksen soveltamisalaan.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat eivät anna aihetta muuttaa hallituksen esitystä.

Suomen luonnonsuojeluliitto

Metsästykseseen tulee liittyä myös perustuslain ja Århusin sopimuksen mukainen muutoksenhakuoikeus. Tässä tapauksessa se on erityisen perusteltua, koska moni lausunnonantaja katsoi menettelyn olevan lintudirektiivin vastaista.

Lausunnossa esitetään, että nykyinen poikkeuslupajärjestelmä olisi toimiva ja että ei-tappavat karkotuskeinot olisivat riittäviä.

MMM: Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että käytännön kokemusten sekä voimassa olevan lupakäytännön ja oikeuskäytännön perusteella järjestelmä ei ole mahdollistanut tehokasta eikä oikea-aikaista puuttumista vahinkotilanteisiin. Poikkeuslupien myöntämiskynnys on muodostunut erittäin korkeaksi, eikä edes ei-tappavien karkotuskeinojen käyttö ole ollut käytännössä mahdollista tarvittavassa laajuudessa. Tämä on johtanut tilanteeseen, jossa vahingot ovat kasvaneet ja hallinta heikentynyt.

Lausunnossa viitataan ei-tappavien karkotuskeinojen riittävyyteen. Esityksen valmistelussa käytettävissä oleva tieto ja käytännön kokemukset osoittavat kuitenkin, että tällaiset keinot menettävät nopeasti tehonsa hanhien tottuessa niihin. Sääntelyn lähtökohtana on mahdollistaa toimiva keinovalikoima tilanteissa, joissa muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole käytännössä käytettävissä.

MMM: Väitteeseen siitä, että yleispoikkeus olisi ristiriidassa lintudirektiivin kanssa, todetaan, että esityksessä säädetty yleispoikkeus sisältää direktiivin edellyttämät tarkkarajaiset perusteet, kohdentuu yksilöityihin vahinkotilanteisiin ja täyttää direktiivin mukaiset edellytykset. Sääntelyllä ei poisteta tapauskohtaisen arvioinnin merkitystä, vaan siirretään päätöksentekoa lain tasolle selkeästi rajatuissa tilanteissa, joissa vahinkoriski on ennalta tunnistettavissa.

Kevätmuuton ja muiden lintujen häiriön osalta todetaan, että metsästystä koskeva yleinen sääntely sekä toiminnan huolellinen toteuttaminen rajaavat käytäntöä. Esityksessä ei muuteta näitä periaatteita.

Lausunnossa esitetyt näkemykset merimetson vaikutuksista kalakantoihin eivät anna aiheutta muuttaa esitystä. Esityksessä on otettu huomioon käytettävissä oleva tutkimustieto sekä tarve kohdentaa toimenpiteet konkreettisiin vahinkotilanteisiin. Tästä syystä suojametsästys on rajattu kalanpyydysten läheisyyteen. Lausunnossa esitetty vaihtoehto säilyttää järjestelmä nykyisellään ei vastaa käytännössä havaittuihin ongelmiin eikä esityksen tavoitteisiin.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat eivät anna aiheutta muuttaa hallituksen esitystä.

YM

Ympäristöministeriö tukee esityksen keskeisiä ratkaisuja, mukaan lukien valkoposkihanhen ja merimetson siirtäminen metsästyslain soveltamisalaan sekä valkoposkihanhen vahinkokorvausjärjestelmän turvaaminen. Lausunto vastaa esityksen valmistelussa omaksuttuja linjauksia.

MMM: Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriön ja ympäristöministeriön yhteistyönä, ja siinä on huolehdittu siitä, että RauLaKo-lain muutoksella turvataan korvausten ja ennaltaehkäisevien toimien katkeamaton jatkuminen.

Österbottens Fiskarförbund r.f.

Lausunnossa tuetaan esityksen keskeistä ratkaisua siirtää merimetsä metsästyslain soveltamisalaan sekä korostetaan merimetson aiheuttamia vaikutuksia kalataloudelle. Nämä näkökohdat tukevat esityksen tavoitetta mahdollistaa nykyistä tehokkaampi puuttuminen vahinkotilanteisiin.

Lausunnossa esitetään suojametsästyksen ajallisten ja alueellisten rajoitusten lieventämistä sekä laajempia toimia, kuten kevät aikaista metsästystä ja toimia kolonioissa.

MMM: Ehdotetussa sääntelyssä suojametsästys on kuitenkin rajattu kalanpyydysten läheisyyteen ja ajallisesti elokuun alusta alkavaksi tarkoituksellisesti. Rajauksella varmistetaan, että toimenpiteet kohdistuvat konkreettisten ja todennettavissa olevien vahinkojen ehkäisemiseen sekä täyttävät lintudirektiivin edellytykset. Laajempi, erityisesti pesimäkauteen ulottuva sääntely lisäisi merkittävästi tulkinnanvaraisuutta ja vaikeuttaisi sääntelyn yhteensovittamista suojeluvaihtoehtojen kanssa.

Lausunnossa esitettyjä muita kehittämistarpeita, kuten merimetsökannan hallinnan laajempaa kehittämistä, poikkeuslupamenettelyn toimivuutta sekä mahdollisia korvauskysymyksiä, voidaan arvioida osana sääntelyn toimeenpanoa ja muuta hallinnon kehittämistä, mutta ne eivät edellytä muutoksia nyt käsillä olevaan esitykseen.

BirdLife

Lausunnossa esitetään, että nykyinen poikkeuslupajärjestelmä olisi toimiva ja että yleispoikkeukseen perustuva sääntely olisi lintudirektiivin vastainen.

MMM: Käytännön lupakäytännön ja oikeuskäytännön perusteella nykyinen järjestelmä ei ole mahdollistanut tehokasta ja oikea-aikaista puuttumista valkoposkihanhen ja merimetson aiheuttamiin vahinkotilanteisiin. Poikkeuslupien myöntämiskynnys on muodostunut erittäin korkeaksi,

eikä edes karkotustoimenpiteitä ole käytännössä voitu toteuttaa tarvittavassa laajuudessa. Tämä on johtanut vahinkojen kasvuun ja hallinnan heikkenemiseen.

Esityksessä säädetty yleispoikkeus täyttää lintudirektiivin edellytykset. Se on kohdennettu tarkkarajaisesti tilanteisiin, joissa vahinkoriski on tunnistettavissa, kuten maatalousalueille, joilla on korjaamaton sato, sekä lentoturvallisuuden kannalta kriittisiin alueisiin. Sääntely perustuu arvioon siitä, että muuta käytännössä toimivaa ja riittävää ratkaisua ei ole käytettävissä kaikissa vahinkotilanteissa.

Lausunnossa esitetty väite ei-tappavien karkotuskeinojen riittävydestä ei vastaa käytännön kokemuksia. Hanhien osalta tiedetään, että ei-tappavat keinot menettävät nopeasti tehonsa lintujen tottuessa niihin, kun taas kuolettavalla karkotuksella on selvästi pidempikestoinen vaikutus. Lisäksi suomalaisessa järjestelmässä käytössä olevat hanhipellot ohjaavat lintujen käyttäytymistä, mikä poikkeaa olennaisesti niistä tutkimusasetelmista, joihin lausunnossa viitataan.

Merimetson osalta sääntely on rajattu tarkoituksellisesti kalanpyydysten läheisyyteen, jotta toimenpiteet kohdistuvat konkreettisiin ja todennettavissa oleviin vahinkotilanteisiin.

Lausunnossa esiin tuodut vertailut muihin maihin eivät ole sellaisenaan sovellettavissa Suomeen. Esimerkiksi Tanskassa ei ole käytössä valkuposkihanhien vahinkokorvausjärjestelmää tai hanhipeltomallia, eikä siellä ole muodostunut vastaavaa oikeudellista tulkintakäytäntöä kuin Suomessa. Kansalliset ratkaisut perustuvat siten erilaisiin lähtökohtiin.

Kansalaisten osallistumismahdollisuuksien osalta todetaan, että esityksessä ei rajoiteta yleisiä oikeusturva- tai osallistumisoikeuksia. Ehdotus merkitsee käytännössä sitä, että näissä tarkoin määritellyissä tilanteissa rauhoituksesta poikkeamisen edellytykset määritellään suoraan laissa, jolloin asiassa ei tehdä hallintopäätöstä, eikä menettelyyn liity mahdollisuutta valittaa päätöksestä. Muilta osin rauhoituksesta poikkeaminen vaatisi kuitenkin Suomen riistakeskuksen myöntämän poikkeuslupan. Suomen riistakeskuksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Poikkeuslupaa koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen. Muutoksenhakuoikeus säilyisi siten laajana. Lausunnossa esitetyt näkökohdat eivät anna aihetta muuttaa hallituksen esitystä.

Itä-Suomen elinvoimakeskus

Elinvoimakeskus pitää esitystä pääosin perusteltuna, mikä tukee esityksen keskeistä tavoitetta parantaa mahdollisuuksia puuttua valkuposkihanhen aiheuttamiin vahinkoihin nykyistä tehokkaammin.

Ei-tappavien keinojen aseman selkeyttäminen

Elinvoimakeskus pitää edelleen tarpeellisena, että yleispoikkeuksen ja ei-tappavien karkotuskeinojen välinen suhde täsmennetään mahdollisimman selkeästi. Käytännön toimeenpanon kannalta on tärkeää, että viljelijät, metsästäjät ja muut toimijat voivat yksiselitteisesti erottaa suoraan lain nojalla sallitun suojametsästyksen, ei-tappavat karkotuskeinot sekä erillistä poikkeuslupaa edellyttävät tilanteet.

MMM: Yleispoikkeuksesta säädettäisiin metsästyslakiin lisättävässä uudessa 41 f §:ssä, eikä poikkeamisen edellytyksiin sisälly ei-tappavien karkotuskeinojen käyttöä. Yleispoikkeusta voidaan siten soveltaa ilman, että ensin olisi käytettävä ei-tappavia karkotuskeinoja. Jos yleispoikkeusta ei

voida soveltaa, on haettava poikkeuslupaa Suomen riistakeskukselta. Hallituksen esityksen sääntely ja perustelut ovat tältä osin selkeät.

Muu lainsäädäntö ja suojeluarvot

Metsästyslain nojalla sallittu toiminta ei poista luonnonsuojelulain soveltamista, mukaan lukien Natura 2000 -alueiden suojelua koskevat velvoitteet. Tämä on erityisen tärkeää alueilla, joilla on linnustollisia suojeluarvoja, uhanalaista tai häiriöherkkää lajistoa tai lintuvesien kunnostustoimia. Toimeenpanossa tulee tehdä selväksi, ettei suojametsästäys saa johtaa lain vastaiseen toimintaan eikä heikentää suojelualueiden suojelun perusteena olevia luontoarvoja.

MMM: Kyllä, Natura 2000 -alueita koskeva heikentämiskielto koskee kaikenlaista toimintaa riippumatta siitä, onko se luvanvaraista vai ei. Hallituksen esityksessä todetaan (s. 33), että metsästäjä vastaa siitä, ettei suojametsästäyksestä aiheudu metsästyslaissa tai luonnonsuojelulaissa kiellettyä häiriötä muille lajeille. Ministeriön näkemyksen mukaan suojametsästäystä voidaan harjoittaa aiheuttamatta kiellettyä häiriötä muille lajeille. Esimerkiksi valkoposkihanhen suojametsästyksen vaikutukset muuhun pesimälinnustoon saattavat olla myös myönteisiä (ks. HE s.33).

Lausunnossa korostetaan suojametsästyksen viljelijälähtöisyyttä.

MMM: Metsästysoikeuden käyttöä koskeva nykyinen sääntely ja maanomistajan suostumus turvaavat käytännössä sen, että toimenpiteet edellyttävät viljelijän hyväksyntää ja kohdentuvat tarkoituksenmukaisesti.

Lausunnossa esiin nostetut kysymykset yleispoikkeuksen suhteesta ei-tappaviin keinoihin, luonnonsuojelulainsäädännön huomioon ottamisesta sekä ohjeistuksen ja valvonnan tarpeesta liittyvät pääosin sääntelyn toimeenpanoon. Esityksessä ei muuteta luonnonsuojelulainsäädännön soveltamista, ja voimassa oleva sääntely turvaa myös Natura 2000 -alueita koskevien velvoitteiden huomioon ottamisen.

Korvausjärjestelmän osalta lausunnossa esitetyt näkökohdat vastaavat esityksen ratkaisua, jossa valkoposkihanhen aiheuttamien vahinkojen korvaaminen turvataan nykyisessä järjestelmässä. Riistavahinkolain ja vahinkokorvausjärjestelmän kehittämistarpeet eivät kuulu tämän esityksen soveltamisalaan.

Seurannan ja raportoinnin osalta todetaan, että saalisilmoitusvelvollisuus mahdollistaa sääntelyn vaikutusten seurannan, eikä esityksessä ole tältä osin tarpeen tehdä muutoksia.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat tukevat esityksen tavoitteita eivätkä anna aihetta muuttaa hallituksen esitystä.

Vesa Eronen (yksityinen karjatila)

Lausunnossa kuvataan valkoposkihanhen aiheuttamien viljelysvahinkojen merkittävyyttä sekä niiden vaikutuksia karjatilojen rehuntuotantoon ja taloudellisiin toimintaedellytyksiin.

MMM: Esitetyt havainnot tukevat esityksen keskeistä tavoitetta parantaa mahdollisuuksia puuttua vahinkotilanteisiin nykyistä tehokkaammin ja oikea-aikaisemmin.

Lausunnossa esitetyt käytännön kokemukset osoittavat, että ei-tappavat karkotuskeinot eivät kaikissa tilanteissa ole riittäviä ja että kuolettavalla karkotuksella voidaan tehostaa muiden keinojen vaikutusta sekä pidentää karkotusvaikutuksen kestoa. Tämä vastaa esityksen lähtökohtaa siitä, että sääntelyllä mahdollistetaan toimivampi keinovalikoima tilanteissa, joissa vahinkoriski on ilmeinen.

Lausunnossa esitetyt näkemykset suojametsästyksen vaikutuksesta karkotuksen tehoon ja käytännön toteutettavuuteen tukevat esityksessä omaksuttua ratkaisua sallia suojametsästyks suoraan lain nojalla ilman raskasta lupamenettelyä. Samalla esiin tuodut kokemukset hanhipeltojen ja muiden ennaltaehkäisevien keinojen rajallisesta vaikuttavuudesta tukevat tarvetta täydentää keinovalikoimaa.

Saalisilmoitusten sujuvuutta koskeva huomio liittyy järjestelmän käytännön toteutukseen Oma riistaan.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat tukevat hallituksen esitystä eivätkä anna aihetta muuttaa sitä.

Mika Piironen (viljelijä/hanketoimija)

Lausunnossa kuvatut kokemukset osoittavat, että kuolettava karkotus tehostaa muuta karkotusta ja voi vähentää vahinkoja erityisesti hanhiin tottuneilla alueilla.

MMM: Lausunnossa esitetyt käytännön kokemukset valkuposkihanhen aiheuttamista vakavista viljelysvahingoista sekä karkotustoimien toteutuksesta tukevat esityksen keskeistä tavoitetta parantaa mahdollisuuksia puuttua vahinkotilanteisiin nykyistä tehokkaammin. Tämä vastaa esityksen lähtökohtaa täydentää keinovalikoimaa tilanteissa, joissa ei-tappavat menetelmät eivät ole riittäviä.

Lausunnossa esiin tuodut näkemykset vaikutuksista hanhien käyttäytymiseen ja vahinkojen alueelliseen jakautumiseen korostavat sääntelyn vaikutusten seurannan merkitystä.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat tukevat hallituksen esitystä eivätkä anna aihetta muuttaa sitä.

Lounais-Suomen Elinvoimakeskus (Lausunnot 7.5.2026 sekä 12.5.2026, toimitettu HE - luonnokseen)

Lounais-Suomen elinvoimakeskus, kalatalousyksikkö, 12.5.2026

MMM: Lausunnossa esitetyt näkemykset merimetson aiheuttamista kalataloudellisista ongelmista sekä nykyisten keinojen rajallisesta vaikuttavuudesta tukevat esityksen keskeistä tavoitetta mahdollistaa tehokkaampi puuttuminen vahinkotilanteisiin.

Lausunnossa esitetyt tarkennustarpeet liittyvät erityisesti kalastuslakiin kytkeytyvien säännösten tulkintaan, kuten lisääntymisalueiden määrittelyyn, istutuspaikkoihin sekä pyydysten rajaukseen. Ehdotetussa sääntelyssä merimetson suojametsästyks on kuitenkin rajattu ensisijaisesti kalanpyydysten läheisyyteen tarkoituksellisesti, jotta toimenpiteet kohdistuvat konkreettisiin ja todennettavissa oleviin vahinkotilanteisiin ja sääntely säilyy selkeänä ja yhdenmukaisesti sovellettavana.

Lausunnossa esiin tuodut toimeenpanoon ja tulkintaan liittyvät kysymykset koskevat pääosin käytännön soveltamista.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat eivät anna aihetta muuttaa hallituksen esitystä.

Lounais-Suomen elinvoimakeskus, Maaseutu-, kalatalous- ja ympäristöosasto 7.5.2026

MMM: Lausunnossa esiin tuodut näkökohdat vahvistavat esityksen lähtökohtaa, jonka mukaan nykyinen poikkeuslupamenettely ei ole mahdollistanut riittävän tehokasta ja oikea-aikaista puuttumista valkuposkihanhen aiheuttamiin vahinkotilanteisiin. Tästä syystä esityksessä on päädytty mahdollistamaan suojametsästyks suoraan lain nojalla samalla turvaten korvausjärjestelmän jatkuvuus.

Lausunnossa esitetty arvio metsästyksen vaikutuksista perustuu osin tutkimuksiin, jotka eivät sellaisenaan vastaa Suomen olosuhteita, joissa käytössä on muun muassa hanhipeltoihin perustuva ohjaus sekä kokemukseen perustuva tieto kuolettavan karkotuksen tehosta. Esityksen lähtökohtana on, että suojametsästäys täydentää muuta keinovalikoimaa ja parantaa karkotuksen vaikuttavuutta tilanteissa, joissa ei-tappavat keinot eivät ole riittäviä.

Luonnonsuojelulainsäädännön soveltamisesta todetaan, että esitys ei muuta sen velvoitteita. Mahdollinen muiden lajien häirintä arvioidaan edelleen luonnonsuojelulain säännösten mukaisesti.

Korvausjärjestelmää ja hallinnonalojen välistä työnjakoa koskevat näkökohdat liittyvät laajempaan sääntelykokonaisuuteen, jota ei ole tarkoituksenmukaista muuttaa tässä esityksessä.

Seurannan osalta todetaan, että saalisilmoitusvelvollisuus mahdollistaa sääntelyn vaikutusten arvioinnin.

Lausunnossa esitetyt näkökohdat eivät anna aiheutta muuttaa hallituksen esitystä.